

SOTSCRIPCIÓ

1 pesseta cada trimestre

Número solt, 15 céntims

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Joventut Nacionalista

EL NOU

PERIÓDIC NACIONALISTA

Sortirà el segon i quart diumenge de cada mes i sempre que sigui convenient.

COMENTARI

LA RELATIVITAT DE LES COSES

Dies enrera vaig llegir en un diari unes al·lusions picaresques al analfabetisme d'en Pich i Pon «Senador del regne i electricista polític». Realment, en Pich i Pon es un *cás* curiós que's prestaria a sátires i sarcasmes paradoxals si no fossim en el temps de les mutacions universals i de les discrecions patriòtiques.

Ell es Senador del regne i propietari de *El Progreso* i es analfabet en el sentit dilatat i brutal de l'expressió.

En Pich no dirà res al Senat, perquè no sab parlar en castellà; no farà cap article original perquè no sab fer una carta familiar sense faltes d'ortografia i de sintaxi i de sentit propi... més en Pich i Pon farà del seu analfabetisme una esplaiosa expressió del seu *sentit patriòtic* i de la seva «discreció», guardant un religiós silenci que'n eixos temps realitzarà mellor paper que les fogositats estridentes i folletinesques del cap «*duplós*» del partit radical.

Jo no crec que vulgui seguir més amunt en el seu ascens polític el Senador del regne-electro-radical; ni crec lo que's murmura per eixos mons de Deu sobre la seva prompte deserció del partit per a acostar-se a la Monarquia.

Jo ne sé res més que'n Pich i Pon serà indiscutiblement el Senador de l'actual legislatura més reservat i discret, que es lo que'l Sr. Maura recomanava dies passats al fer el resum del debat a la contestació del Missatge.

**

L'existència de les situacions i de les coses es certament molt relatiu; ho es més encara la vitalitat de les passions i dels sentiments.

Sino, veieu que s'ha fet aquella energia formidable i fèrria que va fer remoure d'arrel els fonaments més sòlits de la Constitució; engalanant-se superba amb la faixa del generalat i cobejantse atrevida sota'ls fusells i les espases de ses inconscients *quocients* polítics.

Tots havíem arribat a creure que era una realitat avassalladora l'energia indomable del Sr. La Cierva; tots temíem bestialitats monstruoses de la seva intransigència i del seu caràcter despòtic; tots sintetitzàvem esporuguits, l'avenir d'Espanya en la seva tirania conquistadora de l'exèrcit.

I l'exèrcit no reconeix altra sobirania que la del Rei; i'l seu caràcter no es res més que una *pose* melo-dramàtica ben estudiada; i la seva energia no vivia de res més que de la energia real que representen els militars... i tota aquella epopeia de crisis i de fenomenals esvalots va acabar en unes llàgrimes de tendresa i en unes meloses paraules de dolorós comiat.

Les llàgrimes del Sr. La Cierva han derruit en un segon, tota una època de ferro i perseverancies perilloses; ses paraules han esbait per sempre la llegenda de ses mals sentiments i l'han posat al nivell del gran actor de comedia...

¡Pich i Pon Senador del regne — La Cierva plorant per deixar una cartera!

Son o no son relatiuats?

EUDALD MASANA.

EN NARCÍS VERDAGUER I CALLÍS

Heusaquí un altre patrici que va a cercar el premi de la seva vida exemplaríssima i feconda i que ha pogut deixar-la amb la joia de veurer com esclata el fruit que éll ha saonat amb el propi esforç.

En Narcís Verdaguer, es una de les figures preeminentes i històriques de Catalunya, car la seva actuació política i leteraria ha contribuït notablement al ressorgiment del nostre poble.

No donarem dades biogràfiques del il·lustre finat, perquè són ben conegudes dels nostres llegidors i de tot el districte de Vich-Granollers, per éll representat a la Diputació Provincial l'any 1911.

Constituint la mort d'En Verdaguer un dol pel nacionalisme català, FOC NOU, que n'és un fervorós defensor, vol rendir un tribut a la seva memòria, ensemps que envia a la atribulada família el testimoni del seu condol.

Els retaules de Granollers i el Museu de Barcelona

Guiat tant sols per a tafanejar els retaules que foren de nostra parroquia, tota vegada que part del inmens tresor en teles antigües i modernes que poblen el Museu Artístic i Arqueològic de Barcelona instal·lat en el Palau Reial, no m'era desconegut, l'altre tarda vaig fer cap envers al citat edifici, i per cert en massa poc temps disponible, ja que era en un intermitg vagatiu entre l'acabament de les diligències que'm portaren a la Capital i l'hora de sortida del tren que'm tenia de retornar a la vila que tants anys havia guardat i poc menys que olvidades les famoses taules de l'eminent Vergés.

Travessant l'antigua plassa d'armes, completament desconeguda d'ensà de la desaparició del bulliciós « Saturno Park », vaig entrar per la portalada principal al Palau, i després de preguntar al porter a fi d'orientarme, per la sala dels retaules que motivaven la meua presència en aquell lloc, m'endinzo pel corredor central que separa les dugues ales del edifici, topant al final amb la magestuositat de les estimables joies nostres (perque nostres seràn sempre per

nosaltres), que ocupen lloc preferent en la sala mitgeval del riquíssim i interessant Museu.

Amb tot i esser interina l'instal·lació, ja que segons tinc entès el seu lloc destinat es l'antigua Església de la Ciutadela junt amb les demés pintures que tinguin un marcat caràcter religiós a fi de revestirles de la serietat i beatitut que les formoses obres requereixen, amb tot i esser interina com dic l'instal·lació, està feta amb una cura i gust tant refinats, que tot granollerí al contemplarlas es trovarà agradablement sorprès de tanta magnificència.

Els retaules de Granollers, no vull sebrer cuants i cuants granollerins no'ls coneixen, com tampoc vull esbrinar la causa de tal desconeixement; lo que sí desitjaria que tú, bondados lector amic, perdessis alguna estona en el Museu de Barcelona; agafa l'escusa com jo de visitar els nostres retaules, pero te recomano que el dia que destinis, no portis pressa i una vegada els tinguis suficientment *saboreijats*, que creu després de estar sotmesos a una intel·ligenta restauració per la casa Biosca i Suñol, no semblen els mateixos, escórret per les nombroses sales del edifici a fi d'admirar tanta infinitat d'obres mes- tres que per a que un hom pugua fersen càrrec necessita un bon nombre de dies. No'm cansaré de recomenar-to, visita el Museu del parc de Barcelona: si ja el coneixes, visitel de nou perque continuament hi entrea tresors, i si te es desconegut amb més motiu te recomano ho fassis amb la seguretat que et complaurá, tota vegada que hi han obres per els gustos més rapatanis i a més te la gran ventatge que al anar-hi no significa cap classe d'aument en el teu pressupost de gastos.

Mai m'havia dolgut tant com la última vegada el deixar aquella casa, sigui per els nostres retaules, sigui perque tal vegada no havia resseguit amb tant interès les obres exposades, prometent-me formalment el no passar gaires dies sense tornarles a veurer-las.

JOSEP ROS I ROS.

VOLANDERES

LLETRES A X....

Podem parlar de feminisme? Volem dir si podem parlar-ne seriosament, doncs els publicistes espanyols solen tractar la qüestió amb humorisme.

Un eximi pensador, el P. Feijóo, ha dit que

FERRAN PALAU, s. en C.

BANQUERS

Corresponsals del «Banc de Barcelona» (Sucursal núm. 1), del «Banc Hispano-Americà» i «The London County & Westminster Bank Ltd.»

Josep A. Clavé, 34. — Teléfon 50. — GRANOLLERS

Negociem els cupons venciment de 1.er de Abril

Operacions de Banca de totes classes.— Negociació y cobro de efectes de comers.— Emissió de checs.— Ordres de borsa, negociació y cobro de cupons, etz., etz.

defensar a totes les dones, es ofendrer a tots els homes, i malgrat aquesta afirmació, que no combatirem, car som admiradors i devots del autor, ens declarem sincerament, pregonament feministes.

La tribulació de la guerra, ha ajornades moltes preocupacions socials i el feminisme, que ha triomfat espontaniament en alguns païssos bel·ligerants, ha desaparegut com a plet, pero ha desaparegut de moment, puig el seu triomf es també circumstancial i, quan sigui finida la guerra i les pràctiques es reintegrin a la seva modalitat anterior, aleshores el feminisme ressorgirà amb molta més estridència i amb més força i potser amb més raó que mai.

Les nacions més cultes, eren les que tenien plantejat amb més apremi el problema feminista, avans de la guerra. Aquí a Espanya, la qüestió feminista no existeix; lo nostra dona no s'interesa per cap ideal col·lectiu, car es trivialment egoista i posa la seva poderosa i inculta intel·ligència al servei de la seva condició de dona, pero no s'ocupa de la seva indiscutible condició de ciutadana.

Nosaltres voldriem veurer a la dona espanyola adelarada en el problema feminista. — No s'en ressentiria l'estètica, com judiquen alguns impugnadors del feminisme, i s'en gaudiria el seu prestigi.

Amiga, en aquesta secció del periòdic, no dispo de l'espai per a tractar un assumpte tan pròdig en comentaris, més jo vos prometo insistir-hi un altre dia.

NYAPAS.

EL BON CONCELLER

Del escriptor àrabe Al-Maçùdi (1)

El rei Jerdidjird va cridà a palau un savi que vivia en els confins del seu reialme, i prengué model de son comportament i governà al poble segons sos concells.

Un dia hi va tenir una sentada i li digué:

—Bon home, ¿en qué consisteix la prosperitat d'un reialme?

El savi contestà:

—Un reialme ditxós es el que'l poble se veu tractat amb miraments, en el qual els tributs son justos i cobrats sense violències, ahont la justícia, la seguretat dels camins, la protecció als pobres hi té tota la part els cuidados esmerats pel sobirà.

—¿I de qui depent la ditxa d'un sobirà—afegí Jerdidjerd?

—Dels seus ministres i dels seus concellers—respongué el savi,—de sa virtut o de sos vicis dependeix el comportament del sobirà.

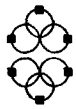
—Amb tot—va dir Jerdidjerd—molts altres motius poden contribuir al malestar del poble. Fes-me coneixer lo que fa naixer la discòrdia i la propaga, lo que la calma i la fa desapareixer.

—La engrinya—contestà el savi—n'es la causa, el desbaratament de les costums ajuda a propagar-la, i el despreci que inspiren els poderosos li dona vida cada dia.

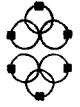
Allavors hi trova per a rebajar-s'hi, en la llivertat amb que les passions se desencadenen, en la passivitat dels rics i l'exaltació dels pobres, en la indiferència dels qui frueixen i en los ensomnis dels qui espeternegan sufrint. Pero un

(1) Es famós en la historia de la literatura islàmica. Original de Bagdad, morí l'any 957, i entre ses obres s'hi conta a de 30 volums, en àrabe, «Kitab al-zanám va-nam abádahu», etc. (Historia dels temps i de quants han aigut víctimes de les coses de la terra), i la bastant coneguda, en àrabe, «Murúg'al-ahahab va-ma'adin al-gixvahin» (Prades d'or i mines de metalls preciosos).

SABO

BARANGÉ

Barcelona, Granollers, Girona

sobirà conté la discòrdia si es previsor, si es fa càrrec dels seus devers i sab ser dueny de si mateix.

J. VIDAL I JUMBERT.

NOTICIARI

Al constituirse l'actual Govern oveint les indicacions del Sr. Cambó, la «Joventut Nacionalista» va cursar el següent telegrama:

«Joventut Nacionalista a Cambó.—El Concell Directiu amb gran entusiasme acorda felicitar-lo per l'èxit personal conseguit amb solució donada a crisi per la Corona, demostrant a Espanya tota nostra capacitat per a regirnos.—President, Parera.—Secretari, Comas.»

Aix mateix va felicitar al Sr. Ventosa amb el que seguix, al possessionarse de la Comissaria d'Abasteixements:

«Joventut Nacionalista» a Ventosa.—Al felicitarvos per vostre nomenament preguem a Deu vos guiï en tant difícil càrrec.—President, Parera.—Secretari, Comas.»

En sa consecuença reverem del Srs. Cambó i Ventosa els despatxos que segueixen que estimem per lo que valen.

«Ministre Foment a «Joventut Nacionalista.—Agraeixo molt als amics de Granollers la cariñosa felicitació que'm dirigiu.»

«Comissaria General d'Abastos a Parera i Comas, «Joventut Nacionalista».—Agraeixo moltíssim la vostra coral felicitació.»

El penúltim dijous varem tenir entre nosaltres al bon amic i ex-diputat D. Bonaventura M.ª Plaja. Una vegada més pogué apreciar l'afecte que se li professa, ja que varen ser molts

els amics que noticiosos de la seva arribada passaren a soludarlo.

Així mateix una Comissió de la «Joventut Nacionalista» va estar a l'estació per a donarli comiat.

Per la premsa del divendres ens enterarem que'l Govern l'havia distingit confiant-li el Govern Civil de Badajoz.

Forsa acert li desitgem en el nou càrrec i que li sigui forsa agradable la estada en aquelles terres.

Amb motiu de uns cuplets que a Màlaga va cantar «La Argentiunita» i que ofien als fills de nostra terra, uns viatgers que's trobaven presents en la representació varen fer constar la seva protesta. Mes encare no tenien clos el viatge comercial que per terres de l'interior efectuaven aquestos patricis, varen sebrer que la cupletera de referencia estava contractada a Barcelona per a donar unes representacions a «Eldorado»; temps va faltarlos per a escriurer i posar en antecedents a una entitat patriòtica de nostra capital per a que la noticia arribés a coneixement dels seus socis.

Efectivament, l'empresa de l'elegant teatre posa en cartel a la simpática estrella i debuta, més ben dit, intenta debutar, perque encare no treu el nas a les taules es obsequiada en una salva de pitos, flautes i altres instruments, que per lo que's va poguer apreciar degueren ser poc harmoniosos a l'artista, tota vegada que aquella primera nit va retirar-se sense lograr lluir les seves facultats.

La bona senyora va dedicarse seguidament en recórrer totes les redaccions dels diaris i alguna entitat catalanista per a donar tota classe de satisfaccions, fent protestes d'amor a aqueixa terra, ja que hi tenia grans recorts en la mateixa i sobretot s'hi havia guanyat molt be la vida. L'empresa, per la seva part, feia repartir una sardana amb lletra catalana, per cert molt es-

LLUIS SERRA I GUARDIA

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA. — DESCOMPTE DE LLETRES. — CHECS.—PAGO DE CUPONS.—COMPRA I VENDA DE TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA.

AIGUES PER A ARRENDAR

Ricoma, núms. 79 i 81. - Teléfon 516. - Granollers

caienta, que fou escrita i instrumentada per a que l'artista de referència la cantés en la reparició que amb motiu de les escuses donades, es pensava efectuar un dels primer dies de la darrera setmana. Amb tota aquesta preparació, i a més després de reclutar un gros exèrcit de *claque*, el dilluns s'anuncià i «Eldorado» s'omple, i surt la *nen*a i es mou un *jaleo* fenomenal. La policia s'enfutisme i després d'altres barbaritats, fa dormir a sis joves al cuartellet, i l'empresa retira del programa, no sabem si definitivament, a «La Argentinita» en vista de l'èxit.

Tenim la seguretat que's recordarà per a sempre més de la *carinyosa* rebuda que se li dispensà en «Eldorado», i sense por d'equivocar-nos podem assegurar que si no li fuig de la memòria, mai més se permetrà el luxe de fer xistes de mala llei.

Havem rebut un cartell-anunci del primer Certamen literari-musical de la *Revista de Vich*, que se celebrarà en les vinents Festes de Sant Miquel dels Sants. Com siga que ja fou publicat per els periòdics de nostra vila del diumenge darrer, fa que molts llegidors nostres ja el coneguim per qual causa no'l publiquem; de totes maneres està de manifest a la tableta d'anuncis de nostra «Joventut» ahont podrán examinarlo tots nostres llegidors que ho desitgin.

Avui a les 7 del matí sortirà de nostra parroquia la processó per a portar el Santíssim Viàtic als malalts i presos, estant confiat el penó a D. Francisco Torras, acompanyant-lo com a cordonistes D. Josep M.ª Dueñas i D. Josep Coma, per a quin acte havem estat atentament invitats. Agram la distinció.

Nostre distingit soci fundador D. Vicens Camps

ha passat per la pena de morir-se-li una *xamosa* nena a la tendra edat de deu mesos, que era la alegria d'aquella llar. Que Deu li concedesca unacristiana resignació li desitgem, tot acompanyant-lo en el sentiment.

OFICIAL.—Alcaldía de Granollers.—En coment de lo disposat per R. D. de data 3 del corrent mes, el dia 15 a les 23 hores serà avansada l'hora legal en 60 minuts i el 6 del pròxim Octubre se restablirà l'hora normal.

Lo que s'anuncia per a coneixement del públic i efectes consegüents.

Granollers 12 d'Abril de 1918.—L'Alcalde, Joan Montañá.

Durant la prop-passada setmana la Sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per a la Velleja i d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de 14555'05 pessetes i ha pagat per a reintegros 13554'38 pessetes, havent overt 7 llibretes noves.

Tots els periòdics han comentat a la seva manera la reforma del Sr. Ventosa implantant l'horari d'istiu; uns prenen la nova en serio i altres es permeten fer-hi alguna frase *xistosa*. Per lo que afecta a Granollers sols podem dir que donada la manera de ser els nostres conveins, resultarà que lo que s'estalviarà de llum es gastarà de mandra, ja que no creiem retirin més d'hora que la costum ja tradicional de fer-ho a les petites, i are resultarán més grosses.

Al tancar el present nombre havem rebut una atenta lletra d'una Comissió nombrada per a regalar una senyera al «Orfeó Granollerí». En la pròxima edició ens en ocuparem.

PÀGINA LITERÀRIA

¡ESGLAI! (1)

Lema: Maleïda superstició.

«.....I en Jaume sortí de sa casa airadament, tancant la porta d'una revolada. Després, tot era solitud en aquella estancia ténuament il·luminada per un llumet d'oli, solitud interrompuda pel continuat sangloteix de la muller crudelment maltractada que pantejant-li amb força son pit plorava en braços de la Marió, que no poguent, ara, conçolar a sa mare atribulada amb ses dolces i aconortadores paraules car que en la gola se li lligaven, ho feia fregant-li manyagosament els ulls xops de llàgrimes amb sos delicats dits de moça galana i pentinant-li cariciosament amb les mans la cabellera sudorosa i esbullada.

Era en un cap-al-tart d'una jornada tardoral. Les fulles dels arbres deixaven despulat el brançam que's breçolava a la forsa del vent i suara volejant, ara remolinant-se, empeses i arrocegadas, anaven lluny, molt lluny, allà d'allà, fent munts de rogenca i resseca fullaraca, omplent sots i clotarades i encatifant la riera mansa que poc a poc se les emportava a estimar-les a la resclosa del molí i d'allí a enxarcarles al reixat per aont l'aigua saltava udolanta. La gent terraçana carregada amb les eines del treball retornava a la masia per la boira grisa amagada: per un camirral la carreta traquetejanta feia sa via pesada a les esbatzegades dels bous fornits i de caminar descompassat; les aus nocturnes començaven ses monòtones i esfereïdores cantades i la campana del cloquer del poblet abscondit per la grisenca boirina amb ses notes planivoles a «Oració» pausadament convidava.

Per un caminó que gairebé no s'ovirava i entre les fantàstiques ombres dels arbres, altre de més corprenedora se movia més que les projectades fantasiosament per les branques dels corpuleuts rourers i de les alzines que se movien i gronjolaven a la mercé del vent. L'ombra que corprenia se movia i caminava per sí sola, sens que rés l'empenyés. Semblava un home o mellor un fantasma, més devia ésser vivent car els ulls li relluïen entre tanta foscor com el parpeleig de l'estrella en l'immensitat de l'espai.

En tant que el vent udolava furiat, que xisclava l'óliga, que s'oïa l'al·leteig dels corps goluts i que la tenebra s'ensenyoria més i més d'aquell lloc misteriós, l'ombra seguia caminant, caminant, amb pas a voltes lent i insegur i altres marcat i decidit.

Seria un bruixot aquella ombra-fantasma que temerariament gosava rondar per aquells indrets paorosos?.... ¿Seria el diable que triomfalment se passejava com a rei i senyor de la nit?...

De diable i de bruixot en tenia quelcom l'ombra misteriosa. Els ulls d'en Jaume, la seva parla, son braç sempre amenaçador i que descarregava crudelment sobre l'esposa infeliç, ignocenta, martre... Tot, tot deia lo endiablada de la seva ànima negra i esglaiadora com aque-

lla ombra que seguia avant, sempre avant, com si volgués trobar-se en lo més tenebrós de la nit.

Cada cop se feia més fosca i temerosa: el cel més núvol, més negre: els xiulets del vent s'acentuaven més i més, i furiós arrencava quiscuna branca quasi morta i quiscun arbre novell: com no en tota la vesprada s'arremolinaven les fulles mustigades i més s'alçaven els núvols del fullam i de la polsaguera.

L'ombra, caminant, caminant, arribà prompte davant mateix d'una cova anomenada «La balma encantada». Aleshores, l'ombra—que ho era no més que de la encorçavada figura d'en Jaume—parà de repent, com si avans d'entrar en aquella balma negra com gola de llop per a anar-se'n a vendre l'ànima a les bruixes trapaceres a canvi de les riqueses i plaers que li donessin en aquesta vida, volgués repensar-se en la passa que anava a donar. I després de breus moments d'estar sospès al front d'aquella cova que deuria flairar a sofre cremat i com fos que no volgués entrar-hi, retrocedí esmaperdut i—seria el vent o una branca penjant esqueixada d'un arbre—que li caigué a terra la gorra a en Jaume i allavors éll, al aixecar-se de cullir-la i de cobrir-se la testa i els cabells que'l vent esbullava, alçà l'esguart per a cerciorar-se si lo que li havia refregat el cap era la branca d'un arbre i...—¡oh esglaiadora presentalla!—se trova davant del cos d'un desventurat que, lligat per tétrica corda, penjava d'un arbre.

La testa caiguda sobre del pit enfonsat; els ulls sobresortint horriblement de llurs conques amoratades: la llengua fora de la boca i empastada de bromera gelada que al degotallar per la barba havia tacada la petxera de la camisa gaire be desbrotxada; la faç esllanguida, estirada, esgroguada i quasi descarnada per les picades dels corps; del séc del coll n'havia brollat sanc, ara presa, que empastifava la corda criminal d'allí aont endogalá mortalment: la restant, nova, blanca...; els braços parel·lament al cos encarcerat, queien estirats com els peus i cames; les mans més groguenques que una canyoca pelada i les puntes dels dits crispats, més amoratades que les muntanyes quan perden la lluminosa claror del sol.

En Jaume, esglaiat, d'esquena va caure, sortosament, sobre un munt de fullaraca. Perdé els sentits i al recobralse i bleixant amb força se mitjà alçà i al reveure al penjat que empés pel vent aplomadament se gronjolava, se tapà els ulls amb les mans i acotà, alhora, furiós, son cap entre el fullam ressec i marcit per no horroritzar-se més veient tant fatídica troballa.

Romangué llargs moments arraulit i acotat en el munt de fullaraca. Alguna volta havia intentat aixecar-se, més, al veure aquells ulls horriblement oberts, del condemnat suicida, li pareixia que l'home penjat volia abalançar-se
(Seguirá.)

(1) Prosa premiada als Jocs Florals de Girona.

BAR «LA BOHEMIA»

a càrrec de

Esteve Juliá

Sandwich - Begudes - Menjars a totes hores

SERVEI ESMERAT

LLOC DE REUNIÓ DELS ESPORTMANS

Obert fins a primeres hores de la matinada.

TENDA DE COMESTIBLES, TOCINERIA I PESCA SALADA

— DE —

SANTIAGO ALVAREZ**ESPECIALITAT EN LLEGUMS CUITES**

Per cada compra s'entregarà al client un *tiket* del import de la mateixa, canviant-se per un *útil regal* al presentar-ne per valor de 25 pessetes.

Sant Roc, 14. — GRANOLLERS**GRAN FABRICA DE GALLETES «IMPERIVM»**

— DE —

LLORENÇ MARSANS

València, 78

BARCELONA

SEL-LECTE I VARIAT ASSORTIT DE GALLETES**REPRESENTANTS A LES PRINCIPALS POBLACIONS D'ESpanyA**

ESPECIALITAT EN «GAUFRETTES» I GALLETA-NEULA «IMPERIAL»

ACADEMIA DE TALL I CONFECICIO

DIRECTORA

Dolors Colomer de Lleget

Professora titular amb nota brillant en l'Escola Provincial de Tall de Barcelona.

Classes a hores convingudes, dematí, tarde i vespre.

TALLER DE MODISTERIA EN COLOR I BLANC

a càrrec de la mateixa Directora.

CARRER DE SANT ROC, 10, 1.er — GRANOLLERS**FERRER****SASTRE**

Ex-tallador de la Sastreria New-York

Pelai, 34, 1.º, 2.ª - BARCELONA

L'especialitat d'aquesta casa consisteix en el bon gust en els genres, en el tall perfeccionat i en la confecció acurada

PLANCHAT ALEMANY

PER A COLLS I PUNYS

SUCURSAL EN GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER DE A. CLAVÉ, 18

☀ GRANOLLERS ☀

ACADEMIA DE TALL

(SISTEMA MARTÍ)

baix la direcció de

RAFELA TORRENTS**CONFECCIONS EN COLOR, BLANC I COTILLES**

Classes de 9 matí a 9 vespre

A. Clavé, 30, pis 2.^{on} - Granollers**BOSCH****FOTOGRAF****GRANOLLERS****Manel Esquius Anguera****METJE**

ha traslladat son con-

sultori i domicili al

Carrer d'en Prim, n.º 3☎ **TELEFON 131** ☎**XOCOLATES
PUCHADES**Son els millors : : Demanis a totes les bones
pastisseries i en la confiteria**ENRIC PUCHADES**

PLAÇA MAJOR, 18

GRANOLLERS**R. MARTINEZ & C.^a****RAMBLA DE LES FLORS, 33****EXPORTACIÓ I IMPORTACIÓ****FLETAMENT DE VAIXELLS**Motors marins, auto-mòvils FORD, màquines elèctriques per a
planchar HOFF-MAN.Grand stock de màquines d'escriurer UNDERWOOD, últim model
d'importació directe.

Representants per a Catalunya

DE LA CASA

JOAN GRANADOS I FILL

de Xereç de la Frontera,

culliters i magatzemistes de vins selectes